

KOMISJA
EUROPEJSKA

Strasburg, dnia 25.10.2016 r.
COM(2016) 686 final

2016/0338 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

**w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
w Unii Europejskiej**

{SWD(2016) 343 final}

{SWD(2016) 344 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Obecna Komisja od pierwszego dnia swojej kadencji priorytetowo traktuje tworzenie miejsc pracy, wzrost gospodarczy i inwestycje w swoim programie politycznym. Aby osiągnąć te nadrzędne priorytety, Komisja między innymi realizuje ambitny plan reform mający na celu stworzenie pogłębionego i bardziej sprawiedliwego rynku wewnętrznego jako niezbędnej podstawy do zbudowania silniejszej i bardziej konkurencyjnej gospodarki UE.

W obszarze opodatkowania te cele oznaczają potrzebę stworzenia sprawiedliwego i skutecznego systemu opodatkowania przedsiębiorstw w UE.

Aby zapewnić, by systemy opodatkowania były sprawiedliwe, Komisja traktuje walkę z uchylaniem się od opodatkowania, unikaniem opodatkowania i agresywnym planowaniem podatkowym jako kluczowy priorytet i realizuje w tym zakresie bardzo aktywny plan reform. W tym kontekście Komisja – w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i z poparciem Parlamentu Europejskiego – tworzy solidne struktury chroniące przed uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania, mocny system reagowania na zewnętrzne czynniki zagrażające podstawom opodatkowania w państwach członkowskich oraz jasny plan prowadzący do bardziej sprawiedliwego opodatkowania dla wszystkich obywateli i przedsiębiorstw UE. Jednocześnie trzeba zapewnić skuteczność systemów opodatkowania, aby mogły stanowić wsparcie dla silniejszej i bardziej konkurencyjnej gospodarki. Należy to zrobić, tworząc bardziej sprzyjające otoczenie podatkowe dla przedsiębiorstw, które ogranicza koszty przestrzegania przepisów i obciążenia administracyjne oraz zapewnia pewność prawa podatkowego. W szczególności przywódcy państw G-20 zwrócili ostatnio uwagę na znaczenie pewności prawa podatkowego we wspieraniu inwestycji i pobudzaniu wzrostu gospodarczego i stało się ono nowym przedmiotem globalnego zainteresowania w obszarze opodatkowania.

Dlatego też zwalczanie unikania opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego, na szczeblu zarówno UE, jak i globalnym, musi iść w parze z tworzeniem konkurencyjnego otoczenia podatkowego dla przedsiębiorstw. Są to dwie strony tego samego medalu. Sprawiedliwy system opodatkowania polega nie tylko na zapewnieniu, aby zyski były opodatkowane tam, gdzie są generowane, ale także na zapewnieniu, aby zyski nie podlegały podwójnemu opodatkowaniu.

Jednym z głównych problemów, z jakimi zmagają się obecnie przedsiębiorstwa prowadzące działalność transgraniczną, jest podwójne opodatkowanie. Istnieją już mechanizmy rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania. Są to procedura wzajemnego porozumiewania (MAP) przewidziane w konwencjach w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, do których przystąpiły państwa członkowskie, a także w unijnej konwencji arbitrażowej¹ w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych. Komisja corocznie monitoruje liczbę spraw, którymi zajmują się państwa członkowskie, i wyniki tych spraw. Z analizy wynika, że niektóre sprawy nie są dopuszczane do istniejących mechanizmów rozstrzygania sporów, nie są objęte

¹ Konwencja 90/436/EWG w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych; Dz.U. L 225 z 20.8.1990, s. 10.

zakresem unijnej konwencji arbitrażowej ani też konwencji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania przyjętych przez państwa członkowskie, są wstrzymywane, a podatnik nie jest informowany o przyczynach tego zastoju, bądź też nie są w ogóle rozstrzygane.

Mimo że istniejące mechanizmy w wielu przypadkach dobrze się sprawdzają, trzeba je usprawnić pod względem dostępności podatników do tych mechanizmów, ich zakresu, terminowości i zdolności rozstrzygania. Ponadto tradycyjne metody rozstrzygania sporów nie odpowiadają już w pełni obecnemu złożonemu otoczeniu podatkowemu, które wiąże się z licznymi zagrożeniami.

Dlatego potrzebne jest usprawnienie istniejących mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w UE w celu opracowania sprawiedliwego i skutecznego systemu opodatkowania, które zwiększa pewność prawa. Jest to kluczowy wkład w tworzenie sprawiedliwego systemu opodatkowania, który zarazem zapewnia, aby rynek wewnętrzny UE pozostał atrakcyjnym obszarem dla inwestycji.

Proponowana dyrektywa koncentruje się na działalności gospodarczej i przedsiębiorstwach, będących głównymi zainteresowanymi podmiotami, które dotyka sytuacja w zakresie podwójnego opodatkowania. Opracowano ją z wykorzystaniem istniejącej unijnej konwencji arbitrażowej, która przewiduje już obowiązkowy wiążący mechanizm arbitrażowy, lecz rozszerzono jej zakres na obszary, których ta konwencja obecnie nie obejmuje, oraz dodano ukierunkowane pakiety środków egzekucyjnych, aby wyeliminować najważniejsze niedociągnięcia tego mechanizmu pod względem jego skuteczności i egzekucji orzeczeń.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

W komunikacie Komisji dotyczącym planu działania na rzecz sprawiedliwego i skutecznego systemu opodatkowania przedsiębiorstw w UE, przyjętym w dniu 17 czerwca 2015 r.², wskazano pięć najważniejszych obszarów działania. Jeden z tych obszarów dotyczył stworzenia lepszego otoczenia podatkowego dla przedsiębiorstw w UE w celu pobudzenia wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy na jednolitym rynku. W komunikacie uznano wniosek w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych, który ma zostać przyjęty w tym samym dniu, co niniejszy wniosek, za ważny krok w kierunku lepszego otoczenia podatkowego dla przedsiębiorstw, ale przyznano, że w międzyczasie inne inicjatywy powinny poprawić unijne otoczenie podatkowe dla biznesu.

Niniejszy wniosek jest uzupełnieniem wniosku w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych. Ze względu na to, że konsolidacja jest częścią dopiero drugiego etapu nowego podejścia do wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych, wciąż jeszcze potrzebne będą skuteczne mechanizmy rozstrzygania sporów. Ponadto, mimo że w pełni przyjęta wspólna skonsolidowana podstawa opodatkowania osób prawnych ma zapewnić, aby zyski podlegały opodatkowaniu w miejscu, w którym są generowane, nie wszystkie przedsiębiorstwa zostaną objęte obowiązkowym zakresem wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych. Dlatego można oczekiwać, że nawet wówczas wciąż dochodzić będzie do sporów w sprawie podwójnego opodatkowania, na potrzeby których powinny istnieć odpowiednie mechanizmy.

Ponadto niniejszy wniosek opiera się na obowiązujących przepisach w tym obszarze polityki, w szczególności na unijnej konwencji arbitrażowej. Proponowana dyrektywa ma na celu rozszerzenie zakresu oraz poprawę istniejących procedur i mechanizmów, bez ich

² COM(2015) 302

zastępowania. W ten sposób zapewnia się, by państwa członkowskie z jednej strony dysponowały bardziej szczegółowymi przepisami proceduralnymi dotyczącymi eliminowania sporów w sprawie podwójnego opodatkowania, a jednocześnie miały wystarczającą swobodę uzgodnienia między sobą wybranego mechanizmu. Sytuacja podatnika ulega poprawie pod kilkoma względami. Zgodnie z proponowaną dyrektywą podatnicy otrzymają większe prawa do egzekwowania – pod warunkiem spełnienia określonych kryteriów – ustanowienia mechanizmów rozstrzygania sporów, będą lepiej poinformowani na temat tej procedury oraz będą mogli liczyć na to, że państwa członkowskie zostaną zobowiązane do osiągnięcia wiążących rozstrzygnięć.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek wchodzi w zakres inicjatyw Komisji dotyczących bardziej sprawiedliwego i skutecznego opodatkowania. Przyczyni się on do wyeliminowania przeszkód podatkowych, które powodują zakłócenia utrudniające należyte funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Przyczyni się zatem do pogłębionego i bardziej sprawiedliwego rynku wewnętrznego.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Prawodawstwo dotyczące podatków bezpośrednich wchodzi w zakres stosowania art. 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Zapis ten przewiduje, że środki prawne służące zbliżeniu przepisów na podstawie tego artykułu powinny przyjąć formę prawną dyrektywy.

- **Pomocniczość**

Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości. Charakter przedmiotowych regulacji wymaga przyjęcia wspólnej inicjatywy obejmującej cały rynek wewnętrzny. Przepisy niniejszej dyrektywy mają na celu poprawę skuteczności i efektywności mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania, ponieważ stanowią one poważne przeszkody w sprawnym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. Mechanizmy rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania są z natury procedurami dwu- lub wielostronnymi, wymagającymi koordynacji działań między państwami członkowskimi. Podczas stosowania mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania państwa członkowskie są od siebie nawzajem zależne: nawet jeśli dostępne są odpowiednie mechanizmy rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania, to wykryte niedociągnięcia, takie jak odmowa dostępu lub długi czas trwania postępowań, zostaną skutecznie usunięte tylko wówczas, gdy zajmą się nimi i uzgodnią je wspólnie państwa członkowskie.

Pewność i przewidywalność prawa na poziomie podatnika można zapewnić tylko za pomocą wspólnego zbioru przepisów ustanawiających wyraźny obowiązek skutecznego wyeliminowania podwójnego opodatkowania i warunki dotyczące postępowania w celu osiągnięcia tego rezultatu, a także przez zapewnienie wdrożenia mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania spójnie w całej UE. Ponadto inicjatywa na szczeblu UE stanowić będzie wartość dodaną w porównaniu z obowiązującymi przepisami krajowymi czy dwustronnymi konwencjami, ponieważ zaoferuje skoordynowane i elastyczne ramy prawne.

Podejście takie jest więc zgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TFUE.

- **Proporcjonalność**

Przewidziany środek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia określonych w nim celów. Opiera się na istniejących mechanizmach i dodaje ograniczoną liczbę przepisów w celu ich usprawnienia. Przepisy te są dostosowane do usunięcia wykrytych niedociągnięć. Dyrektywa odwołuje się również do mechanizmów pozasądowego rozstrzygania sporów (ADR) i procedur odwoławczych, które już istnieją w innych obszarach. Dyrektywa zapewnia także niezbędny stopień koordynacji wewnątrz Unii.

Cele niniejszego wniosku mogą zostać osiągnięte przy minimalnych kosztach dla przedsiębiorstw i państw członkowskich, a jednocześnie unika się kosztów podatkowych i kosztów przestrzegania przepisów dla przedsiębiorstw oraz niepotrzebnych kosztów administracyjnych dla administracji podatkowych państw członkowskich.

Niniejszy wniosek nie wykracza zatem poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jego celów, przez co jest zgodny z zasadą proporcjonalności.

- **Wybór instrumentu**

Wniosek dotyczy dyrektywy, instrumentu dostępnego przy zastosowaniu jako podstawy prawnej art. 115 TFUE.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Komisja Europejska przeprowadziła konsultacje społeczne w dniach od 17 lutego do 10 maja 2016 r., zwracając się o opinie na temat *status quo*, celów, możliwych rodzajów działań i przewidzianych wariantów. Otrzymano w sumie 87 opinii.

Inicjatywa spotkała się z ogólnym poparciem grup interesariuszy reprezentujących przedsiębiorstwa oraz szeregu państw członkowskich, które są zaniepokojone głównie negatywnymi skutkami braku działań na szczeblu UE. Organizacje pozarządowe, osoby prywatne i inni respondenci konsultacji nie zajęli negatywnego stanowiska, ale podkreślali raczej pozytywny wpływ innych inicjatyw, takich jak wspólna skonsolidowana podstawa opodatkowania osób prawnych.

Przeważająca większość respondentów uznała, że powinny istnieć skuteczne środki zapewniające wyeliminowanie podwójnego opodatkowania w UE i że istniejące mechanizmy nie są wystarczające, jeśli chodzi o zakres, egzekwowanie i skuteczność obowiązkowego wiążącego rozstrzygania sporów. W ich opinii obecna sytuacja negatywnie wpływa na wzrost gospodarczy, tworzy bariery i uniemożliwia zagranicznym inwestorom inwestowanie na rynku wewnętrznym UE. Respondenci na ogół potwierdzali, że istnieje potrzeba podjęcia działania na szczeblu UE i że należy przy tym wykorzystać już istniejące mechanizmy. Jeśli chodzi o cele, to powinny one zapewnić wyeliminowanie podwójnego opodatkowania, być kompatybilne z sytuacją międzynarodową oraz nadawać większą rolę podatnikowi.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Służby Komisji zorganizowały posiedzenie Wspólnego Forum UE ds. Cen Transferowych w dniu 18 lutego 2016 r. oraz Platformy na rzecz dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych w dniu 15 marca 2016 r.³, aby przeprowadzić dyskusję na ten temat z

³

Komisja Europejska, Wspólne Forum UE ds. Cen Transferowych:
https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/company-tax/transfer-pricing-eu-context/joint-transfer-

właściwymi zainteresowanymi stronami i państwami członkowskimi. Streszczenie sprawozdania w sprawie wszystkich konsultacji prowadzonych przez Komisję Europejską w celu wspierania tej inicjatywy jest dostępne na stronie internetowej Komisji Europejskiej. Inicjatywę poddano też dalszej dyskusji z przedstawicielami państw członkowskich w dniu 26 lipca 2016 r.

- **Ocena skutków**

Wnioskowi towarzyszy ocena skutków, którą w dniu 7 września 2016 r. przeanalizowała Rada ds. Kontroli Regulacyjnej. Rada wydała pozytywną opinię.

Wniosek opiera się na wariantcie preferowanym, wskazanym w ocenie skutków, który zakłada obowiązkowy wiążący skuteczny mechanizm rozstrzygania sporów, tj. procedurę wzajemnego porozumiewania połączoną z etapem arbitrażu, z jasno określonym limitem czasu i obowiązkiem rozstrzygnięcia dla wszystkich państw członkowskich. Wniosek ma zastosowanie do wszystkich podatników, którzy podlegają jednemu z wymienionych podatków dochodowych od zysków z działalności gospodarczej.

Jeśli chodzi o skutki gospodarcze, wniosek ograniczy obciążenia związane z przestrzeganiem przepisów i sporami sądowymi dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w UE w odniesieniu do ich działalności transgranicznej. Zmniejszy także koszty zewnętrzne oraz wewnętrzne koszty administracyjne związane z zarządzaniem takimi sporami. Ułatwi podejmowanie decyzji w sprawie inwestycji wewnątrz UE przez zapewnienie inwestorom większej pewności i przewidywalności prawa w odniesieniu do zniesienia kosztów dodatkowych wynikających z podwójnego opodatkowania. Na poziomie administracji podatkowych wniosek powinien zmniejszyć opóźnienia i koszty proceduralne, a także stanowić silną zachętę do optymalnego dostosowania zdolności administracyjnych i procedur wewnętrznych. Poprawi zatem efektywność. Powinien także wywrzeć pozytywny wpływ na pobór podatków w średniej i długiej perspektywie, ponieważ powinien pobudzić wzrost i inwestycje w Unii Europejskiej, a także zwiększyć zaufanie podatników do systemu podatkowego ogółem, a przez to sprzyjać dobrowolnemu przestrzeganiu przepisów.

Pod względem korzyści społecznych inicjatywa ta zaspokaja rosnące oczekiwania ze strony społeczeństwa dotyczące sprawiedliwego i skutecznego systemu podatkowego. Zapewni spójność w rozpatrywaniu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w przypadku transakcji transgranicznych na poziomie UE oraz większą przejrzystość co do sposobu rozstrzygania takich spornych spraw.

- **Prawa podstawowe**

Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności, dyrektywa ma na celu zapewnienie pełnego poszanowania prawa do rzetelnego procesu sądowego przez zagwarantowanie podatnikom dostępu do właściwego sądu krajowego na etapie rozstrzygania sporu w przypadku odmowy dostępu do arbitrażu lub w sytuacji, gdy państwo członkowskie nie ustanowiło komisji doradczej. Chroni też wolność prowadzenia działalności gospodarczej.

[pricing-forum_en#meetings](#)

Komisja Europejska, [Platforma na rzecz dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych](#)

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/company-tax/tax-good-governance/platform-tax-good-governance_en#meeting

4. WPLYW NA BUDŻET

Wpływ wniosku na budżet UE został przedstawiony w załączonej do niniejszego wniosku ocenie skutków finansowych regulacji; zostanie on zrealizowany w ramach dostępnych zasobów.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Komisja będzie monitorować wdrażanie tej dyrektywy we współpracy z państwami członkowskimi. Istotne informacje będą gromadzone głównie przez państwa członkowskie.

Proponuje się rozszerzenie obecnego monitorowania unijnej konwencji arbitrażowej na poziomie Wspólnego Forum UE ds. Cen Transferowych na wszystkie przypadki sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w sytuacjach transgranicznych objętych nowym instrumentem prawnym oraz gromadzenie informacji w cyklu rocznym. Gromadzone będą następujące informacje, które umożliwią Komisji stwierdzenie, czy cele zostały osiągnięte:

- liczba rozpoczętych / zamkniętych / zawieszonych spraw w całej UE;
- czas trwania mechanizmu rozstrzygania sporów, w tym powody niedotrzymania przewidzianych terminów;
- liczba przypadków, w których państwo członkowskie odmówiło dostępu do mechanizmu rozstrzygania sporów;
- kwoty podatku, których dotyczą sprawy (ogółem oraz spraw skierowanych do arbitrażu);
- liczba przypadków wnioskowania o arbitraż.

Z uwagi na to, że dane statystyczne są już gromadzone i powinny nadal być gromadzone w ujęciu rocznym, oczekuje się, że koszty takiego działania pozostaną niezmiennie, zarówno dla państw członkowskich, jak i dla Komisji.

Po upływie pięciu lat od wdrożenia instrumentu Komisja oceni sytuację, jeżeli chodzi o rozstrzyganie sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w przypadkach transgranicznych w odniesieniu do przedsiębiorstw w UE pod względem celów i ogólnego wpływu na przedsiębiorstwa i rynek wewnętrzny.

• **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Dyrektywa w dużym stopniu bazuje na warunkach określonych w Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych (90/436/EWG)⁴, unijnej konwencji arbitrażowej, będącej częścią dorobku prawnego UE. Po wdrożeniu dyrektywa wzmocni obowiązkowe wiążące rozstrzyganie sporów w UE.

Rozszerzy zakres mechanizmów rozstrzygania sporów na wszystkie sytuacje transgraniczne podlegające podwójnemu opodatkowaniu z tytułu podatku dochodowego od zysków z działalności gospodarczej (art. 1). Cel wyeliminowania podwójnego opodatkowania oraz konkretne sytuacje objęte zakresem dyrektywy są określone na takich samych warunkach jak w unijnej konwencji arbitrażowej. W proponowanej dyrektywie dodano jednak wyraźny obowiązek rozstrzygnięcia sporu przez państwa członkowskie, a także jasno określony limit

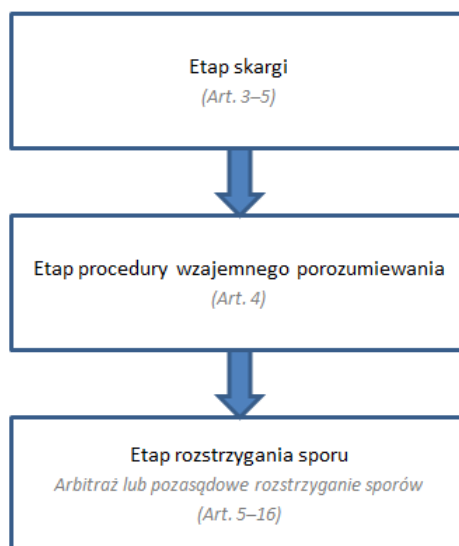
⁴ Dz.U. L 225 z 20.8.1990, s. 10.

czasu. Z drugiej strony wyłączone zostały sytuacje dotyczące podwójnego nieopodatkowania lub przypadków oszustw, świadomego niewywiązywania się z zobowiązań lub rażącego niedbalstwa (art. 15).

Zgodnie z unijną konwencją arbitrażową dyrektywa przewiduje procedurę wzajemnego porozumiewania, wszczynaną na podstawie skargi podatnika; w ramach tej procedury państwa członkowskie swobodnie współpracują i w ciągu 2 lat osiągają porozumienie w sprawie sporu dotyczącego podwójnego opodatkowania (art. 4). Jeżeli procedura wzajemnego porozumiewania nie przynosi efektu, automatycznie prowadzi to do wszczęcia procedury rozstrzygania sporów, która obejmuje wydanie ostatecznego obowiązującego wiążącego orzeczenia przez właściwe organy państw członkowskich, których dotyczy sprawa.

Na wykresie poniżej przedstawiono trzy najważniejsze etapy procedury, skargę, procedurę wzajemnego porozumiewania oraz procedurę rozstrzygania sporów:

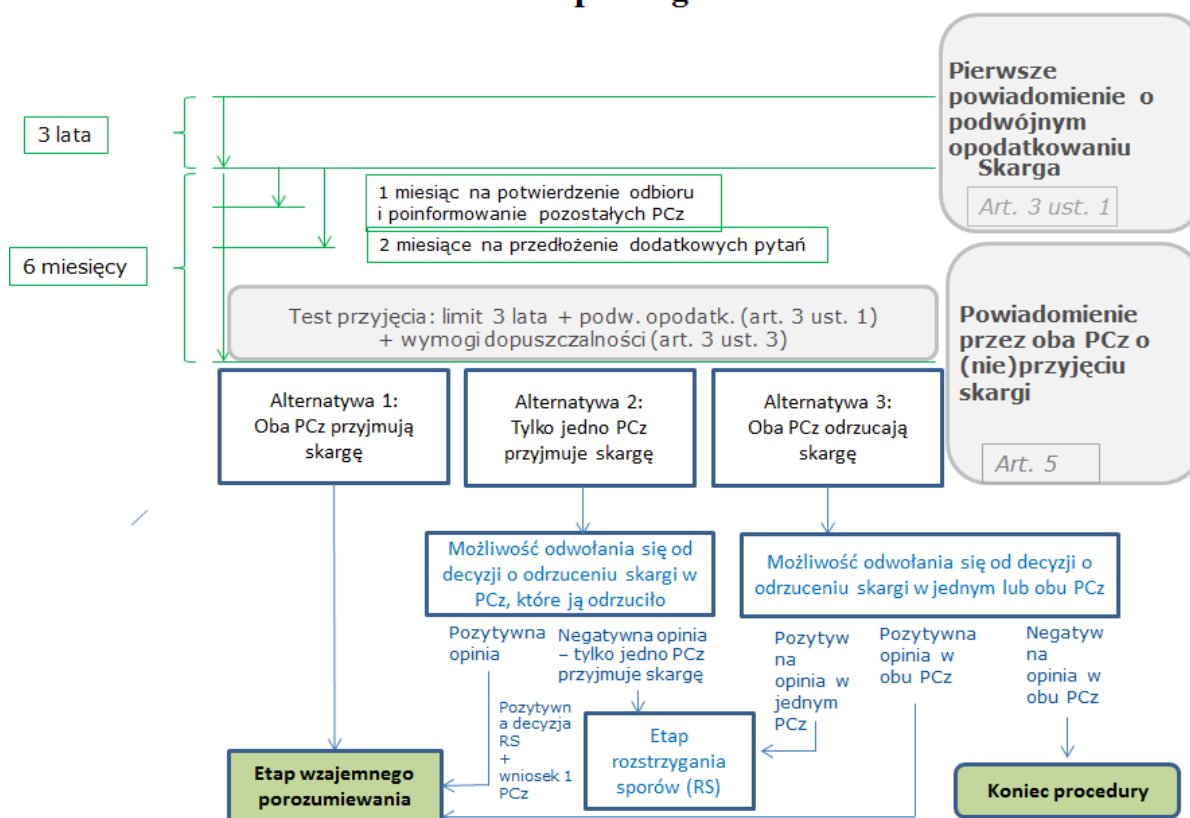
Unijny mechanizm rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania – etapy procedury

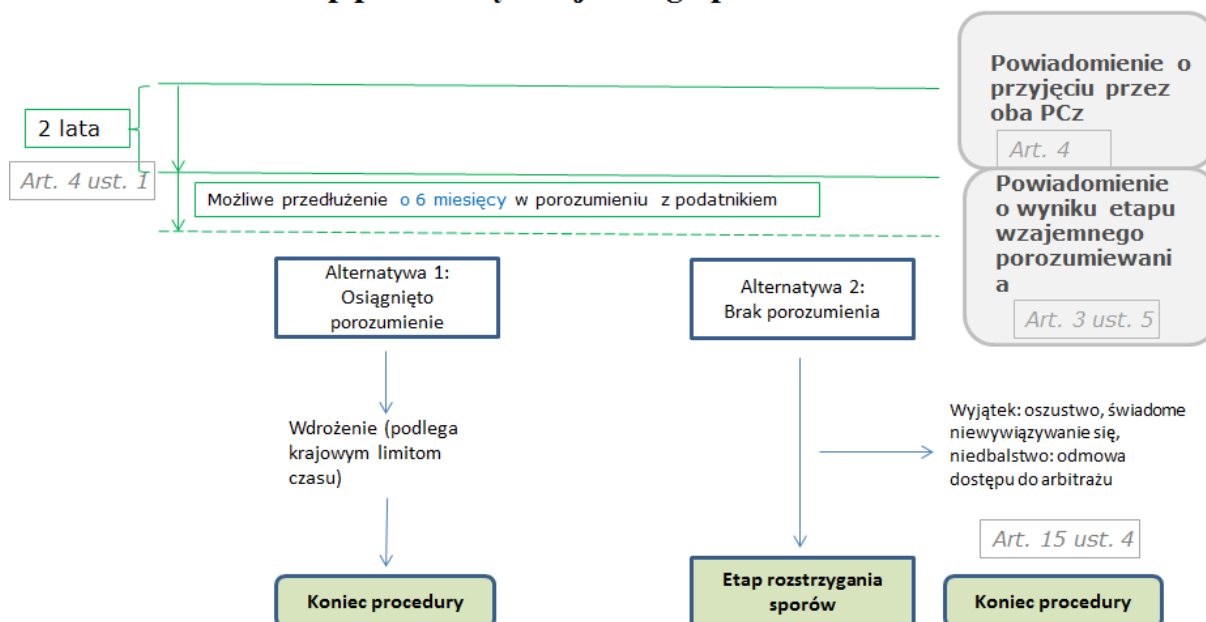
W art. 3–5 zawarto przepisy formalne precyzujące warunki dopuszczalności skargi do procedury wzajemnego porozumiewania, tj. ramy czasowe skargi, wyjaśnienie sytuacji podwójnego opodatkowania przez podatnika oraz informacje, jakie mają być dostarczone, aby umożliwić właściwym organom zbadanie sprawy i rozpatrzenie jej dopuszczalności. Przepisy te zapewniają też więcej informacji podatnikowi i nakładają na państwa członkowskie obowiązek wysyłania powiadomień w przypadku odrzucenia sprawy lub uznania jej za niedopuszczalną.

Na wykresach poniżej przedstawiono różne kroki podejmowane na etapie skargi oraz powiązanie z dwoma kolejnymi etapami, tj. procedurą wzajemnego porozumiewania lub etapem rozstrzygania sporów:

Etap skargi

Unijny mechanizm rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania – etap procedury wzajemnego porozumiewania

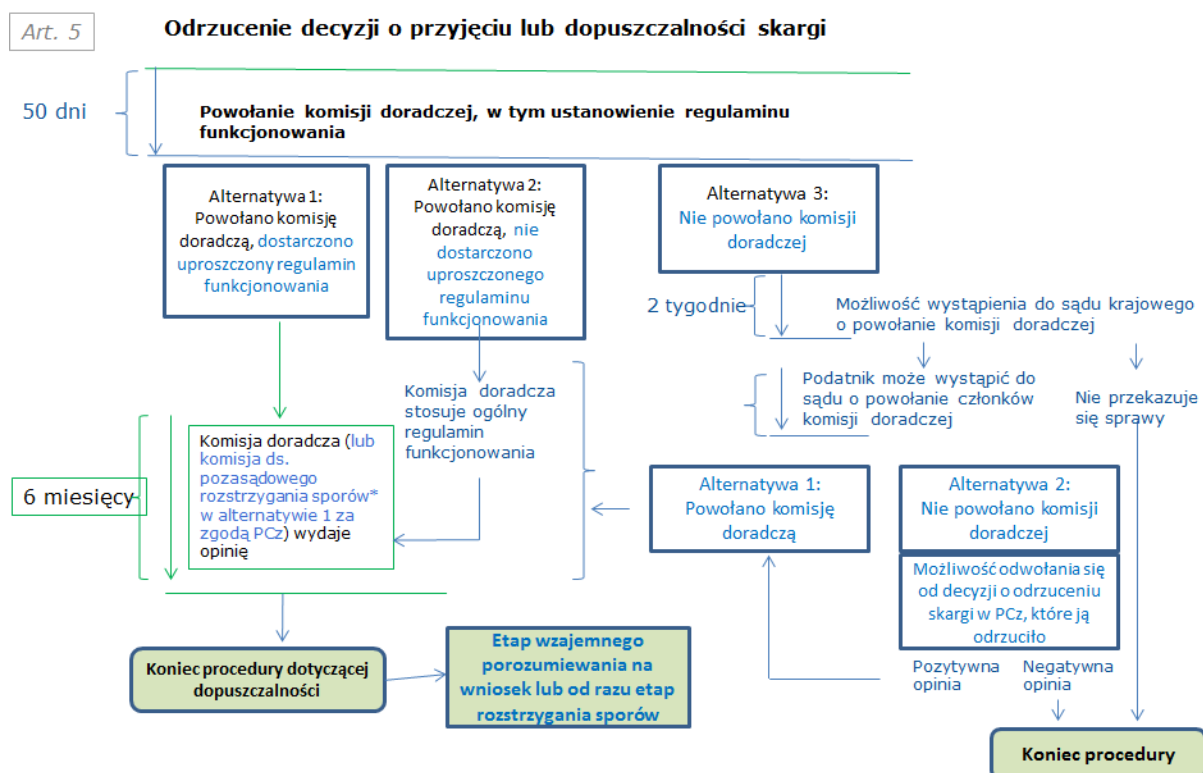
W art. 6–7 zawarto przepisy uzupełniające wstępny etap procedury wzajemnego porozumiewania automatyczną procedurą arbitrażową, która przewiduje rozstrzygnięcie sporu w drodze arbitrażu w terminie piętnastu miesięcy, w przypadku gdy państwom członkowskim

nie udało się osiągnąć porozumienia podczas wstępnego polubownego etapu. Przypadki, w których dwa państwa członkowskie nie zgadzają się co do dopuszczalności sprawy podatnika do etapu procedury wzajemnego porozumiewania, można też skierować do arbitrażu na wcześniejszym etapie, tak aby rozwiązać konflikt w sprawie dopuszczalności sprawy (potencjalna odmowa dostępu), pod warunkiem że podatnik o to wystąpi i dowiedzie, że zrzeka się krajowych środków odwoławczych lub że wygaś termin odwołania się przy ich użyciu. Na podstawie tej uzupełniającej procedury arbitrażowej i zgodnie z art. 8 dyrektywy powołana ma zostać komisja składająca się z trzech do pięciu niezależnych osób –arbitrów (jedna lub dwie osoby na każde państwo członkowskie oraz jeden niezależny przewodniczący) oraz po dwóch przedstawicieli każdego państwa członkowskiego. Ta „komisja doradcza” wydaje ostateczną opinię w sprawie wyeliminowania podwójnego opodatkowania w spornej sprawie; opinia ta jest wiążąca dla państw członkowskich, chyba że uzgodnią one alternatywne rozwiązanie pozwalające zlikwidować podwójne opodatkowanie (art. 13).

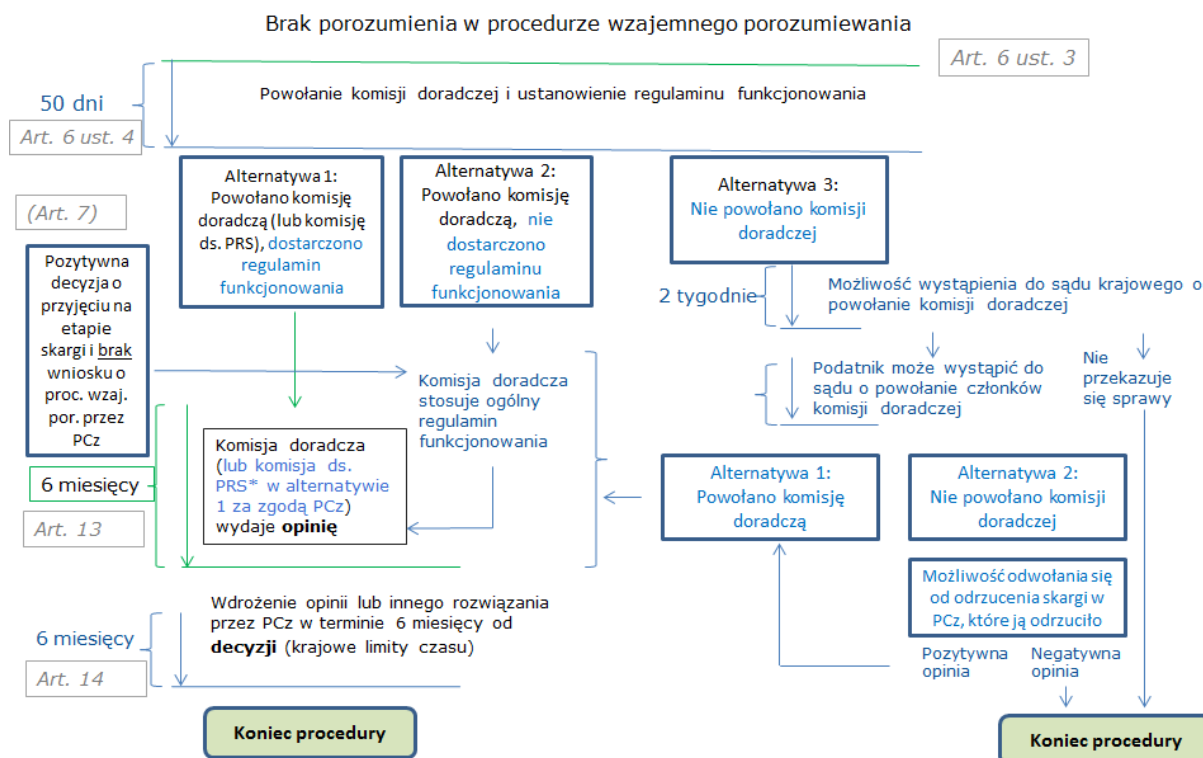
Na potrzeby sytuacji, w których komisja doradcza nie została powołana w określonym terminie, tworzy się domyślną szybką procedurę nadzorowaną przez właściwe sądy krajowe każdego państwa członkowskiego, którego dotyczy sprawa (art. 7). W takim przypadku podatnik będzie miał możliwość zwrócenia się do sądu krajowego o wyznaczenie niezależnych osób, które następnie wybiorą przewodniczącego. Niezależne osoby i przewodniczący będą wybierani ze sporządzonej wcześniej listy przechowywanej przez Komisję Europejską.

Na poniższych wykresach przedstawiono etap rozstrzygania sporów, a także nową procedurę rozstrzygania sporów ustanowioną na wypadek odmowy dostępu na wczesnym etapie w sytuacji, gdy tylko jedno państwo członkowskie odmawia przyjęcia lub dopuszczenia skargi, zaś drugie państwo członkowskie skargę przyjmuje:

Etap rozstrzygania sporów (decyzja o przyjęciu i dopuszczalności)

Etap rozstrzygania sporów (wylimowanie podwójnego opodatkowania)

Ten domyślny mechanizm powoływania organu arbitrażowego jest wzorowany na istniejących w państwach członkowskich UE mechanizmach, zgodnie z którymi krajowe sądy

mianują arbitrów, w przypadku gdy nie zrobiły tego strony, które zawarły umowę o arbitraż. Krajowy właściwy sąd wyznaczony przez państwa członkowskie będzie się zajmować w szczególności przypadkami, których dotyczą niedociągnięcia opisane w ocenie skutków, tj. odmowa dostępu w sytuacji, gdy państwa członkowskie nie zgadzają się co do dopuszczalności sporów w sprawie podwójnego opodatkowania, oraz wstrzymanych i przeciągających się procedur trwających dłużej niż dwa lata.

W art. 8 przejęto wymogi uzgodnione w unijnej konwencji arbitrażowej dotyczące powołania komisji doradczej oraz warunków, na jakich lista niezależnych osób, które mogą być członkami komisji doradczej, jest utworzona i przechowywana przez Komisję Europejską. W art. 6 przewidziano dla właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich możliwość uzgodnienia i powołania alternatywnej formy organu rozstrzygania sporów, który może rozstrzygnąć sprawę przy użyciu innych technik rozstrzygania sporów, takich jak mediacja, postępowanie pojednawcze, ekspertyza lub dowolne inne odpowiednie i skuteczne techniki.

W art. 10 ustanowiono ramy funkcjonowania komisji doradczej, czyli regulamin funkcjonowania. Obejmuje on aspekty merytoryczne, takie jak opis sprawy, określenie podstawy prawnej oraz kwestie, którymi ma się zająć komisja doradcza, a także pewne kluczowe aspekty logistyczne i organizacyjne. Do tych ostatnich należą harmonogram, organizacja posiedzeń i przesłuchań, wymiana dokumentów, języki robocze oraz administrowanie kosztami.

W art. 12 uwzględniono unijną konwencję arbitrażową i zawarto przepisy dotyczące wymagań w zakresie informacji oraz aspektów proceduralnych komisji doradczej.

W art. 13 i 14 oparto się na unijnej konwencji arbitrażowej w odniesieniu do warunków, w tym ograniczonego limitu czasu, regulujących wydanie przez komisję doradczą opinii, która powinna być punktem odniesienia dla wydanego następnie przez właściwe organy ostatecznego i wiążącego orzeczenia. Szczegółowe obowiązki państw członkowskich w odniesieniu do kosztów określono w art. 11 i są one odzwierciedleniem postanowień unijnej konwencji arbitrażowej w tej kwestii.

Interakcje z krajowymi postępowaniami sądowymi i odwoławczymi zostały uregulowane w art. 15 podobnie jak w unijnej konwencji arbitrażowej. Zawarto tu przepisy dotyczące wyjątkowych przypadków, które nie powinny wchodzić w zakres procedury arbitrażowej (np. wyłączone są przypadki oszustw, świadomego niewywiązywania się z zobowiązań lub rażącego niedbalstwa).

Większa przejrzystość jest jednym z celów proponowanej dyrektywy. W art. 16 zawarto postanowienia unijnej konwencji arbitrażowej w tym zakresie, zgodnie z którymi właściwe organy mogą opublikować ostateczne orzeczenie arbitrażowe i więcej szczegółowych informacji pod warunkiem uzyskania zgody podatnika.

W art. 17 zdefiniowano rolę Komisji Europejskiej w tej procedurze, w szczególności w odniesieniu do przechowywania listy niezależnych osób zgodnie z art. 8 ust. 4.

W art. 18 przewidziano przyjęcie przez Komisję Europejską – z pomocą komitetu ds. rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania – praktycznych rozwiązań niezbędnych dla należytego funkcjonowania procedur wprowadzonych niniejszą dyrektywą.

W art. 19 nadano Komisji Europejskiej uprawnienia do przyjmowania aktów prawnych, określonych w art. 20, w celu aktualizacji załączników I i II oraz uwzględnienia nowych okoliczności.

Wniosek

DYREKTYWA RADY**w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 115,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁵,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁶,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sytuacje, w których różne państwa członkowskie nakładają podatek od tego samego dochodu lub kapitału dwa razy, mogą powodować poważne przeszkody podatkowe dla przedsiębiorstw prowadzących działalność transgraniczną. Stanowią nadmierne obciążenie podatkowe dla przedsiębiorstw i są prawdopodobną przyczyną zakłóceń gospodarczych i obniżenia wydajności, a ponadto negatywnie wpływają na transgraniczne inwestycje i wzrost.
- (2) Z tego względu konieczne jest, by dostępne w Unii mechanizmy zapewniały rozstrzygnięcie sporów dotyczących podwójnego opodatkowania i skuteczne wyeliminowanie podwójnego opodatkowania.
- (3) Obecnie istniejące mechanizmy przewidziane w dwustronnych konwencjach podatkowych nie zapewniają pełnego uwolnienia od podwójnego opodatkowania w odpowiednim czasie we wszystkich przypadkach. Obowiązująca Konwencja w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych (90/436/EWG)⁷ („unijna konwencja arbitrażowa”) ma ograniczony zakres, albowiem ma zastosowanie tylko do sporów dotyczących cen transferowych oraz do przypisania zysków stałym zakładom. Monitorowanie przeprowadzane w ramach wdrożenia unijnej konwencji arbitrażowej ujawniło pewne istotne niedociągnięcia, w szczególności pod względem dostępu do procedury oraz czasu trwania i skutecznego zamknięcia procedury.
- (4) W celu stworzenia bardziej sprawiedliwego otoczenia podatkowego należy poszerzyć przepisy dotyczące przejrzystości oraz wzmocnić środki przeciwdziałające unikaniu opodatkowania. Jednocześnie w duchu sprawiedliwego systemu podatkowego

⁵ Dz.U. C z , s. .

⁶ Dz.U. C z , s. .

⁷ Dz.U. L 225 z 20.8.1990, s. 10.

konieczne jest też zapewnienie, aby na podatników nie nakładano dwa razy podatku od tego samego dochodu i aby mechanizmy rozstrzygania sporów były szeroko zakrojone, skuteczne i trwałe. Usprawnienie mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania jest też niezbędne z uwagi na ryzyko zwiększonej liczby sporów w sprawie podwójnego lub wielokrotnego opodatkowania dotyczących potencjalnie wysokich kwot, spowodowane bardziej regularnymi i skoncentrowanymi praktykami kontrolnymi stosowanymi przez administracje podatkowe.

- (5) Dlatego wprowadzenie skutecznych i wydajnych ram rozstrzygania sporów podatkowych, zapewniających pewność prawa i środowisko przyjazne dla biznesu i inwestycji ma zasadnicze znaczenie dla stworzenia sprawiedliwego i skutecznego systemu opodatkowania przedsiębiorstw w Unii. Mechanizmy rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania powinny też stanowić zharmonizowane i przejrzyste ramy rozwiązywania problemów związanych z podwójnym opodatkowaniem, a więc dawać korzyści wszystkim podatnikom.
- (6) Do wyeliminowania podwójnego opodatkowania należy doprowadzić za pomocą procedury, która przewiduje jako pierwszy krok zgłoszenie sprawy do organów podatkowych zainteresowanych państw członkowskich w celu rozstrzygnięcia sporu w drodze procedury wzajemnego porozumiewania. Jeżeli takie porozumienie nie zostanie osiągnięte w określonym czasie, sprawa powinna zostać skierowana do komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów, w skład których wchodzi przedstawiciele zainteresowanych organów podatkowych oraz niezależne osoby o ugruntowanej pozycji. Organy podatkowe powinny wydać ostateczne wiążące orzeczenie na podstawie opinii komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów.
- (7) Usprawniony mechanizm rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania powinien się opierać na istniejących już w Unii systemach, w tym na unijnej konwencji arbitrażowej. Zakres niniejszej dyrektywy powinien być jednak szerszy niż zakres unijnej konwencji arbitrażowej, który ogranicza się tylko do sporów dotyczących cen transferowych i przypisania zysków stałym zakładom. Niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie do wszystkich podatników podlegających opodatkowaniu z tytułu podatków dochodowych od zysków z działalności gospodarczej w odniesieniu do ich transakcji transgranicznych w Unii. Usprawnić należy ponadto etap arbitrażu. W szczególności konieczne jest ustanowienie limitu czasu trwania procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz warunków procedury rozstrzygania sporów dla podatników.
- (8) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej dyrektywy należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁸.
- (9) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności dyrektywa ma na celu zapewnienie pełnego poszanowania prawa do rzetelnego procesu sądowego oraz wolności prowadzenia działalności gospodarczej.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (10) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie ustanowienie skutecznej i wydajnej procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w kontekście należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działań możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (11) Komisja powinna dokonać przeglądu stosowania niniejszej dyrektywy po upływie pięciu lat, a państwa członkowskie powinny wspierać ten przegląd, dostarczając Komisji stosowne informacje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy dotyczące mechanizmów rozstrzygania sporów między państwami członkowskimi w sprawie sposobu wyeliminowania podwójnego opodatkowania dochodów przedsiębiorstw oraz praw podatników w tym kontekście.

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wszystkich podatników podlegających jednemu z podatków dochodowych od przedsiębiorstw wymienionych w załączniku I, w tym do stałych zakładów, które znajdują się w jednym lub kilku państwach członkowskich i których siedziba główna mieści się w państwie członkowskim lub w jurysdykcji poza Unią.

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do dochodu lub kapitału, które są objęte zwolnieniem podatkowym lub do których na mocy prawa krajowego stosuje się zerową stawkę podatku.

Niniejsza dyrektywa nie wyklucza stosowania prawodawstwa krajowego lub postanowień porozumień międzynarodowych, jeżeli jest to konieczne dla zapobiegnięcia uchylaniu się od opodatkowania, oszustwom lub nadużyciom podatkowym.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

1. „właściwy organ” oznacza organ państwa członkowskiego wyznaczony jako właściwy przez to państwo członkowskie;
2. „właściwy sąd” oznacza sąd państwa członkowskiego wyznaczony jako właściwy przez to państwo członkowskie;
3. „podwójne opodatkowanie” oznacza nałożenie podatków wymienionych w załączniku I do niniejszej dyrektywy przez dwie (lub więcej) jurysdykcje podatkowe w odniesieniu do tego samego dochodu lub kapitału, który podlega opodatkowaniu, przez ich organy krajowe lub sądowe, jeżeli skutkuje ono: (i) dodatkowym

podatkiem, (ii) zwiększeniem zobowiązań podatkowych lub (iii) umorzeniem lub zmniejszeniem strat, od których mogłyby zostać potrącone zyski podlegające opodatkowaniu;

4. „podatnik” oznacza osobę lub stały zakład podlegający opodatkowaniu z tytułu podatków dochodowych wymienionych w załączniku I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Skarga

1. Podatnik podlegający podwójnemu opodatkowaniu jest uprawniony do złożenia skargi, w której zwraca się o rozwiązanie problemu podwójnego opodatkowania, do każdego z właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich w terminie trzech lat od daty otrzymania pierwszego powiadomienia o działaniu skutkującym podwójnym opodatkowaniem, bez względu na to, czy korzysta ze środków odwoławczych dostępnych na mocy prawa krajowego któregoś z zainteresowanych państw członkowskich. W skardze skierowanej do każdego z właściwych organów podatnik wymienia pozostałe państwa członkowskie, których dotyczy sprawa.
2. Właściwe organy potwierdzają odbiór skargi w terminie jednego miesiąca od dnia jej otrzymania. Informują również właściwe organy pozostałych zainteresowanych państw członkowskich o otrzymaniu skargi.
3. Skarga jest dopuszczalna, jeżeli podatnik dostarczy właściwym organom każdego państwa członkowskiego, którego dotyczy sprawa, następujące informacje:
 - a) imię i nazwisko lub nazwę, adres, numer identyfikacji podatkowej i inne informacje niezbędne do ustalenia tożsamości podatnika lub podatników, którzy złożyli skargę do właściwych organów, oraz wszelkich innych podatników, których sprawa bezpośrednio dotyczy;
 - b) odnośne okresy rozliczeniowe;
 - c) szczegółowy opis istotnych faktów i okoliczności (w tym szczegółowe informacje dotyczące struktury transakcji oraz powiązań między podatnikiem a pozostałymi stronami odnośnych transakcji) oraz – bardziej ogólnie – charakter i datę działań skutkujących podwójnym opodatkowaniem, a także powiązane kwoty w walutach państw członkowskich, których dotyczy sprawa, wraz z kopią wszelkich dokumentów potwierdzających;
 - d) mające zastosowanie przepisy krajowe i konwencje w sprawie unikania podwójnego opodatkowania;
 - e) następujące informacje przedstawione przez podatnika, który złożył skargę do właściwych organów, wraz z kopią wszelkich dokumentów potwierdzających:
 - (i) wyjaśnienie, dlaczego podatnik uważa, że doszło do podwójnego opodatkowania;
 - (ii) szczegółowe informacje dotyczące wszelkich postępowań odwoławczych i sądowych wszczętych przez podatników w odniesieniu do transakcji będących przedmiotem sporu oraz wszelkie orzeczenia sądowe w tej sprawie;
 - (iii) zobowiązanie podatnika do odpowiadania możliwie jak najszybciej i najpełniej na wszelkie odpowiednie wnioski ze strony właściwych

organów oraz do dostarczenia wszelkiej dokumentacji na wniosek właściwych organów;

- (iv) kopie zawiadomień o naliczeniu podatku, sprawozdania z kontroli podatkowej lub równoważnego dokumentu wskazującego na domniemane podwójne opodatkowanie oraz wszelkich innych dokumentów wydanych przez organy podatkowe w odniesieniu do podwójnego opodatkowania będącego przedmiotem sporu;

f) wszelkie konkretne dodatkowe informacje, o które wystąpiły właściwe organy.

4. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich mogą wystąpić o udzielenie informacji, o których mowa w ust. 3 lit. f), w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania skargi.
5. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich podejmują decyzję w sprawie przyjęcia i dopuszczalności skargi podatnika w terminie sześciu miesięcy od daty otrzymania tej skargi. Właściwe organy informują o tej decyzji podatników i właściwe organy pozostałych państw członkowskich.

Artykuł 4

Decyzja o przyjęciu skargi – procedura wzajemnego porozumiewania

1. Jeżeli właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich zdecydują o przyjęciu skargi zgodnie z art. 3 ust. 5, wówczas starają się one wyeliminować podwójne opodatkowanie w drodze procedury wzajemnego porozumiewania w terminie dwóch lat, poczynwszy od daty ostatniego powiadomienia dotyczącego decyzji jednego z państw członkowskich o przyjęciu skargi.

Okres dwóch lat, o którym mowa w akapicie pierwszym, może zostać przedłużony o maksymalnie sześć miesięcy na wniosek właściwego organu zainteresowanego państwa członkowskiego, pod warunkiem że wnioskujący właściwy organ przedstawi uzasadnienie na piśmie. Przedłużenie to wymaga zgody podatników i pozostałe właściwe organy.

2. Podwójne opodatkowanie uznaje się za wyeliminowane w jednym z dwóch poniższych przypadków:

- a) dochód podlegający podwójnemu opodatkowaniu uwzględnia się przy obliczeniu dochodu podlegającego opodatkowaniu tylko w jednym państwie członkowskim;

- b) podatek należny od tego dochodu w jednym państwie członkowskim obniża się o kwotę równą podatkowi należnemu od tego dochodu w każdym innym państwie członkowskim.

3. Jeżeli właściwe organy państw członkowskich osiągnęły porozumienie w sprawie wyeliminowania podwójnego opodatkowania w terminie przewidzianym w ust. 1, każdy właściwy organ państw członkowskich, których dotyczy sprawa, przekazuje to porozumienie podatnikowi w formie decyzji, która jest wiążąca dla tego organu i egzekwowalna przez podatnika, pod warunkiem że podatnik zrzeka się prawa do jakiegokolwiek krajowego środka odwoławczego. Orzeczenie to jest wykonywane niezależnie od wszelkich limitów czasowych przewidzianych w prawie krajowym zainteresowanych państw członkowskich.

4. Jeżeli właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich nie osiągnęły porozumienia w sprawie wyeliminowania podwójnego opodatkowania w terminie przewidzianym w ust. 1, każdy właściwy organ państw członkowskich, których dotyczy sprawa, informuje o tym podatnika, wskazując przyczyny niepowodzenia w osiągnięciu porozumienia.

Artykuł 5

Decyzja o odrzuceniu skargi

1. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich mogą zdecydować o odrzuceniu skargi, jeżeli jest ona niedopuszczalna lub nie występuje podwójne opodatkowanie, lub nie został dotrzymany okres trzech lat określony w art. 3 ust. 1.
2. Jeżeli właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich nie podjęły decyzji w sprawie skargi w terminie sześciu miesięcy od otrzymania tej skargi od podatnika, wówczas skargę tę uznaje się za odrzuconą.
3. W przypadku odrzucenia skargi podatnik ma prawo odwołania się od decyzji właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich zgodnie z przepisami krajowymi.

Artykuł 6

Rozstrzyganie sporów przez komisję doradczą

1. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich powołują komisję doradczą zgodnie z art. 8, jeżeli skarga została odrzucona na mocy art. 5 ust. 1 przez tylko jeden z właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich.
2. Komisja doradcza podejmuje decyzję w sprawie dopuszczalności i przyjęcia skargi w terminie sześciu miesięcy od daty powiadomienia o ostatniej decyzji odrzucającej skargę na mocy art. 5 ust. 1 przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich. Jeżeli w terminie sześciu miesięcy nie zgłoszono żadnej decyzji, skargę uznaje się za odrzuconą.

Jeżeli komisja doradcza potwierdzi istnienie podwójnego opodatkowania i dopuszczalność skargi, wówczas na wniosek jednego z właściwych organów wszczyna się procedurę wzajemnego porozumiewania przewidzianą w art. 4. Ten właściwy organ powiadamia komisję doradczą, pozostałe zainteresowane właściwe organy oraz podatnika o tym wniosku. Okres dwóch lat, przewidziany w art. 4 ust. 1, liczy się od daty decyzji podjętej przez komisję doradczą w sprawie przyjęcia i dopuszczalności skargi.

Jeżeli żaden z właściwych organów nie wystąpi z wnioskiem o wszczęcie procedury wzajemnego porozumiewania w terminie trzydziestu dni kalendarzowych, wówczas komisja doradcza wydaje opinię w sprawie wyeliminowania podwójnego opodatkowania, jak przewidziano w art. 13 ust. 1.

3. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich powołują komisję doradczą, jeżeli nie udało im się osiągnąć porozumienia w sprawie wyeliminowania podwójnego opodatkowania w drodze procedury wzajemnego porozumiewania w terminie przewidzianym w art. 4 ust. 1.

Komisja doradcza jest powoływana zgodnie z art. 8 i wydaje opinię w sprawie wyeliminowania podwójnego opodatkowania zgodnie z art. 13 ust. 1.

4. Komisja doradcza jest powoływana nie później niż po upływie pięćdziesięciu dni kalendarzowych od końca okresu sześciu miesięcy przewidzianego w art. 3 ust. 5, jeżeli jest ona powoływana zgodnie z ust. 1.

Komisja doradcza jest powoływana nie później niż po upływie pięćdziesięciu dni kalendarzowych od końca okresu przewidzianego w art. 4 ust. 1, jeżeli jest ona powoływana zgodnie z ust. 2.

Artykuł 7

Mianowanie przez sądy krajowe

1. Jeżeli komisja doradcza nie została powołana w terminie przewidzianym w art. 6 ust. 4, wówczas państwa członkowskie zapewniają podatnikom możliwość zwrócenia się do właściwego sądu krajowego.

Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego nie mianował co najmniej jednej niezależnej osoby o ugruntowanej pozycji i jej zastępcy, wówczas podatnik może zwrócić się do właściwego sądu w tym państwie członkowskim o mianowanie niezależnej osoby i zastępcy z listy, o której mowa w art. 8 ust. 4.

Jeżeli właściwe organy żadnego zainteresowanego państwa członkowskiego nie mianowały niezależnej osoby i zastępcy, wówczas podatnik może zwrócić się do właściwych sądów każdego z tych państw członkowskich o mianowanie dwóch niezależnych osób o ugruntowanej pozycji zgodnie z akapitem drugim i trzecim. Mianowane w ten sposób niezależne osoby o ugruntowanej pozycji wyznaczają przewodniczącego przez losowanie nazwisk z listy niezależnych osób, które kwalifikują się do bycia przewodniczącym zgodnie z art. 8 ust. 4.

Podatnicy składają wniosek o mianowanie niezależnych osób o ugruntowanej pozycji i ich zastępców do każdego z państw rezydencji podatkowej lub państw prowadzenia przedsiębiorstwa, jeżeli w sprawę zaangażowanych jest dwóch podatników, bądź do państw członkowskich, których właściwe organy nie mianowały co najmniej jednej niezależnej osoby o ugruntowanej pozycji i jej zastępcy, jeżeli w sprawę zaangażowany jest tylko jeden podatnik.

2. Zadanie mianowania niezależnych osób i ich zastępców zgodnie z ust. 1 jest przekazywane do właściwego sądu państwa członkowskiego dopiero po zakończeniu okresu pięćdziesięciu dni, o którym mowa w art. 6 ust. 4, i w terminie dwóch tygodni od końca tego okresu.
3. Właściwy sąd przyjmuje decyzję zgodnie z ust. 1 i powiadamia o niej wnioskodawcę. Procedury mające zastosowanie, gdy właściwy sąd mianuje niezależne osoby, gdyż nie zrobiły tego państwa członkowskie, są takie same jak procedury mające zastosowanie na mocy przepisów krajowych w sprawach arbitrażu cywilnego i handlowego, w których sąd mianuje arbitrów w przypadku braku porozumienia stron w tej kwestii. Właściwy sąd informuje również właściwe organy, które pierwotnie nie wywiązały się z zadania ustanowienia komisji doradczej. Dane państwo członkowskie ma prawo odwołania się od decyzji sądu, pod warunkiem że zezwala na to prawo krajowe. W przypadku odrzucenia skargi wnioskodawca ma

prawo odwołania się od decyzji sądu zgodnie z krajowymi przepisami proceduralnymi.

Artykuł 8

Komisja doradcza

1. W skład komisji doradczej, o której mowa w art. 6, wchodzi:
 - a) jeden przewodniczący;
 - b) dwóch przedstawicieli każdego właściwego organu, którego dotyczy sprawa;
 - c) jedna lub dwie niezależne osoby o ugruntowanej pozycji, mianowane przez każdy właściwy organ z listy osób, o której mowa w ust. 4.

Liczba przedstawicieli, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b), może zostać zmniejszona do jednego w wyniku porozumienia właściwych organów.

Osoby, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), są mianowane przez każdy właściwy organ z listy osób, o której mowa w ust. 4.

2. Po mianowaniu niezależnych osób o ugruntowanej pozycji dla każdej z nich mianuje się zastępcę zgodnie z regułami dotyczącymi mianowania niezależnych osób, w przypadku gdy niezależne osoby nie są w stanie wykonywać swoich obowiązków.
3. W czasie losowania każdy z właściwych organów może sprzeciwić się mianowaniu danej niezależnej osoby o ugruntowanej pozycji w okolicznościach uzgodnionych wcześniej przez zainteresowane właściwe organy lub w jednej z następujących sytuacji:
 - a) osoba jest członkiem personelu jednej z administracji podatkowych, których dotyczy sprawa, lub pracuje na jej rzecz;
 - b) osoba posiada lub posiadała duży udział kapitałowy w jednym lub w każdym z podatników bądź jest lub była pracownikiem lub doradcą jednego lub każdego z podatników;
 - c) osoba nie zapewnia wystarczającej gwarancji obiektywności w odniesieniu do rozstrzygnięcia sporu lub sporów.
4. Lista niezależnych osób o ugruntowanej pozycji obejmuje wszystkie niezależne osoby nominowane przez państwa członkowskie. W tym celu każde państwo członkowskie nominuje pięć osób.

Niezależne osoby o ugruntowanej pozycji muszą być obywatelami państwa członkowskiego i rezydentami w Unii. Muszą być kompetentne i niezależne.

Państwa członkowskie zgłaszają Komisji imiona i nazwiska nominowanych niezależnych osób o ugruntowanej pozycji. W zgłoszeniu tym państwa członkowskie mogą wskazać, które z pięciu nominowanych osób mogą być mianowane na przewodniczącego. Dostarczają też Komisji kompletne i aktualne informacje na temat doświadczenia zawodowego, wykształcenia, kompetencji, wiedzy fachowej oraz konfliktu interesów nominowanych osób. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wszelkich zmianach dotyczących listy niezależnych osób.

5. Przedstawiciele wszystkich właściwych organów oraz niezależne osoby o ugruntowanej pozycji mianowane zgodnie z ust. 1 wybierają przewodniczącego z listy osób, o której mowa w ust. 4.

Artykuł 9

Komisja ds. pozasądowego rozstrzygania sporów

1. Właściwe organy państw członkowskich, których dotyczy sprawa, mogą uzgodnić powołanie komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów zamiast komisji doradczej, aby wydała ona opinię w sprawie wyeliminowania podwójnego opodatkowania zgodnie z art. 13.
2. Komisja ds. pozasądowego rozstrzygania sporów może się różnić składem i formą od komisji doradczej i w celu rozstrzygnięcia sporu może stosować postępowanie pojednawcze, mediację, wiedzę fachową, orzekanie bądź wszelkie inne procesy lub techniki rozstrzygania sporów.
3. Właściwe organy państw członkowskich, których dotyczy sprawa, uzgadniają regulamin funkcjonowania zgodnie z art. 10.
4. Artykuły 11–15 mają zastosowanie do komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów z wyjątkiem przepisów dotyczących głosowania większością głosów, określonych w art. 13 ust. 3. Właściwe organy państw członkowskich, których dotyczy sprawa, mogą uzgodnić inne przepisy dotyczące większości w regulaminie funkcjonowania komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów.

Artykuł 10

Regulamin funkcjonowania

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w terminie pięćdziesięciu dni kalendarzowych, jak przewidziano w art. 6 ust. 4, każdy właściwy organ państwa członkowskiego, którego dotyczy sprawa, przekazał podatnikom następujące informacje:
 - a) regulamin funkcjonowania komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów;
 - b) dzień, w którym przyjęta zostanie opinia w sprawie wyeliminowania podwójnego opodatkowania;
 - c) odesłanie do mających zastosowanie przepisów w prawie krajowym państw członkowskich oraz mających zastosowanie konwencji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.

Datę, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b), wyznacza się nie później niż 6 miesięcy po powołaniu komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów.
2. Regulamin funkcjonowania podpisują właściwe organy państw członkowskich zaangażowanych w spór.

Regulamin funkcjonowania zawiera w szczególności:

- a) opis i charakterystykę przypadku podwójnego opodatkowania będącego przedmiotem sporu;
- b) uzgodniony przez właściwe organy państw członkowskich zakres zadań w odniesieniu do kwestii, które mają zostać rozwiązane;
- c) formę komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów;
- d) harmonogram procedury rozstrzygania sporów;
- e) skład komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów;
- f) warunki udziału podatników i stron trzecich, wymiany memorandumów, informacji i dowodów, koszty, typ procedury rozstrzygania sporów oraz wszelkie inne istotne kwestie proceduralne lub organizacyjne.

Jeżeli komisja doradcza jest powoływana celem wydania opinii w sprawie spornego odrzucenia lub spornej dopuszczalności skargi, jak przewidziano w art. 6 ust. 1, wówczas w regulaminie funkcjonowania określa się jedynie informacje, o których mowa w akapicie drugim lit. a), d), e) i f).

3. W przypadku gdy podatnicy nie zostali powiadomieni o regulaminie funkcjonowania lub otrzymali niepełne informacje na ten temat, państwa członkowskie zapewniają, aby niezależne osoby i przewodniczący uzupełnili regulamin funkcjonowania zgodnie z załącznikiem II i przekazali go podatnikom w terminie dwóch tygodni od daty wygaśnięcia okresu pięćdziesięciu dni kalendarzowych przewidzianego w art. 6 ust. 4. W przypadku gdy niezależne osoby i przewodniczący nie uzgodnili regulaminu funkcjonowania lub nie przekazali go podatnikom, podatnicy mogą się zwrócić do właściwego sądu w państwie ich rezydencji podatkowej lub prowadzenia przedsiębiorstwa w celu wyciągnięcia wszelkich skutków prawnych i wdrożenia regulaminu funkcjonowania.

Artykuł 11

Koszty postępowania

Koszty postępowania prowadzonego przez komisję doradczą lub komisję ds. pozasądowego rozstrzygania sporów, z wyłączeniem kosztów ponoszonych przez podatników, są dzielone równo między państwa członkowskie.

Artykuł 12

Informacje, dowody i wysłuchanie

1. Do celów procedury, o której mowa w art. 6, zainteresowani podatnicy mogą przekazać komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów wszelkie informacje, dowody lub dokumenty, które mogą być istotne dla podjęcia decyzji. Podatnicy i właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich przekazują wszelkie informacje, dowody lub dokumenty na wniosek komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów. Właściwe organy państw członkowskich mogą jednak odmówić przekazania informacji komisji doradczej w następujących przypadkach:

- a) uzyskanie informacji wymaga zastosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z prawem krajowym;
 - b) informacji nie można uzyskać na mocy prawa krajowego;
 - c) informacje dotyczą tajemnicy handlowej, biznesowej, przemysłowej lub służbowej bądź działalności handlowej;
 - d) ujawnienie informacji jest sprzeczne z porządkiem publicznym.
2. Każdy z podatników może na własne żądanie stawić się osobiście lub za pośrednictwem przedstawiciela przed komisją doradczą lub komisją ds. pozasądowego rozstrzygania sporów. Każdy z podatników ma obowiązek stawić się osobiście lub za pośrednictwem przedstawiciela przed komisją doradczą lub komisją ds. pozasądowego rozstrzygania sporów na jej żądanie.
3. W ramach funkcji członków komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów niezależne osoby o ugruntowanej pozycji lub inni członkowie podlegają obowiązkowi zachowania tajemnicy służbowej na warunkach określonych w prawie krajowym każdego z państw członkowskich, których dotyczy sprawa. Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie przepisy dotyczące kar za niedopełnienie obowiązku zachowania tajemnicy.

Artykuł 13

Opinia komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów

1. Nie później niż sześć miesięcy po powołaniu komisja doradcza lub komisja ds. pozasądowego rozstrzygania sporów przekazuje swoją opinię właściwym organom państw członkowskich, których dotyczy sprawa.
2. Przy sporządzaniu opinii komisja doradcza lub komisja ds. pozasądowego rozstrzygania sporów uwzględnia przepisy krajowe i konwencje w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, które mają zastosowanie. W przypadku braku konwencji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania lub umowy w tej sprawie między państwami członkowskimi, których dotyczy sprawa, komisja doradcza lub komisja ds. pozasądowego rozstrzygania sporów przy sporządzaniu opinii może się odwołać do międzynarodowej praktyki w kwestiach podatkowych, takiej jak najnowsza modelowa konwencja OECD.
3. Komisja doradcza lub komisja ds. pozasądowego rozstrzygania sporów przyjmuje swoją opinię zwykłą większością głosów swoich członków. Jeżeli nie można uzyskać większości głosów, o ostatecznej opinii decyduje głos przewodniczącego. Przewodniczący przekazuje opinię komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów właściwym organom.

Artykuł 14

Ostateczne orzeczenie

1. W terminie sześciu miesięcy od otrzymania opinii komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów właściwe organy osiągną porozumienie w sprawie wyeliminowania podwójnego opodatkowania.

2. Właściwe organy mogą podjąć decyzję, która różni się od opinii komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów. Jeżeli nie osiągną porozumienia w sprawie wyeliminowania podwójnego opodatkowania, wówczas opinia ta jest dla nich wiążąca.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie właściwe organy przekazały podatnikom ostateczne orzeczenie w sprawie wyeliminowania podwójnego opodatkowania w terminie trzydziestu dni kalendarzowych od jego przyjęcia. W przypadku nieotrzymania orzeczenia w terminie trzydziestu dni kalendarzowych podatek może odwołać się w państwie członkowskim jego rezydencji podatkowej lub prowadzenia przedsiębiorstwa zgodnie z przepisami krajowymi.
4. Ostateczne orzeczenie jest wiążące dla organu i egzekwowne przez podatnika, pod warunkiem że podatek zrzeknie się prawa do krajowych środków odwoławczych. Orzeczenie jest wykonywane na mocy prawa krajowego państw członkowskich, które w wyniku orzeczenia będą musiały zmienić pierwotną decyzję o opodatkowaniu, bez względu na limity czasowe przewidziane w prawie krajowym. W przypadku niewykonania ostatecznego orzeczenia podatnicy mogą się zwrócić do sądu krajowego w państwie członkowskim, które nie wykonało orzeczenia.

Artykuł 15

Równoległe postępowania krajowe i odstępstwa

1. Fakt, że decyzja skutkująca podwójnym opodatkowaniem, podjęta przez państwo członkowskie, staje się ostateczna zgodnie z prawem krajowym, nie uniemożliwia podatnikom odwołania się do procedur przewidzianych w niniejszej dyrektywie.
2. Poddanie sporu procedurze wzajemnego porozumiewania lub procedurze rozstrzygania sporów nie uniemożliwia państwom członkowskim wszczynania lub kontynuowania postępowań sądowych lub postępowań dotyczących kar administracyjnych i sankcji karnych w związku z tą samą sprawą.
3. Podatnicy mogą skorzystać ze środków odwoławczych dostępnych na mocy prawa krajowego państw członkowskich, których dotyczy sprawa. Jeżeli jednak sprawa została skierowana do sądu lub trybunału, wówczas do daty wydania orzeczenia przez sąd ostatniej instancji dodaje się następujące okresy czasu:
 - a) sześć miesięcy, o których mowa w art. 3 ust. 5;
 - b) dwa lata, o których mowa w art. 4 ust. 1.
4. W przypadku gdy prawo krajowe państwa członkowskiego nie pozwala na to, by orzeczenie rozstrzygające spór skutkowało odstępstwem od decyzji organów sądowych, procedura na mocy art. 6 ust. 1 i 2 nie jest dostępna dla podatnika, jeżeli wszczęte zostało już postępowanie sądowe dotyczące podwójnego opodatkowania. Jeżeli jednak to podatek wszczął takie postępowanie sądowe, wówczas procedura jest wciąż dostępna, pod warunkiem że nie wydano ostatecznego orzeczenia, a podatek wycofa swoje powództwo dotyczące podwójnego opodatkowania.
5. Poddanie sprawy procedurze rozstrzygania sporów zgodnie z art. 6 kładzie kres wszelkim innym toczącym się procedurom wzajemnego porozumiewania lub procedurom rozstrzygania sporów w odniesieniu do tego samego sporu, w przypadku gdy dotyczą one tych samych państw członkowskich, ze skutkiem od dnia powołania komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów.

6. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 zainteresowane państwa członkowskie mogą odmówić dostępu do procedury rozstrzygania sporów w przypadkach oszustw podatkowych, świadomego niewywiązywania się z zobowiązań i rażącego niedbalstwa.

Artykuł 16

Upublicznienie

1. Komisja doradcza i komisja ds. pozasądowego rozstrzygania sporów wydają opinię na piśmie.
2. Właściwe organy publikują ostateczne orzeczenie, o którym mowa w art. 14, za zgodą wszystkich podatników, których dotyczy sprawa.
3. Jeżeli podatnik nie wyraża zgody na publikację ostatecznego orzeczenia w całości, wówczas właściwe organy publikują streszczenie ostatecznego orzeczenia zawierające: opis problemu i przedmiot sporu, datę, odnośne okresy rozliczeniowe, podstawę prawną, sektor gospodarki oraz krótki opis ostatecznego wyniku.
Właściwe organy przesyłają podatnikom informacje, które mają zostać opublikowane zgodnie z akapitem pierwszym, przed ich publikacją. Na wniosek podatnika właściwe organy nie publikują informacji, które dotyczą tajemnicy handlowej, biznesowej, przemysłowej lub służbowej bądź działalności handlowej lub które są sprzeczne z porządkiem publicznym.
4. Komisja określi w drodze aktów wykonawczych standardowe formy przekazywania informacji, o których mowa w ust. 2 i 3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.
5. Właściwe organy niezwłocznie przekazują Komisji informacje, które mają zostać opublikowane zgodnie z ust. 3.

Artykuł 17

Rola Komisji i wsparcie administracyjne

1. Komisja udostępnia w internecie i aktualizuje listę niezależnych osób o ugruntowanej pozycji, o której mowa w art. 8 ust. 4, wskazując, które z tych osób mogą być mianowane na przewodniczącego. Lista ta zawiera tylko imiona i nazwiska tych osób.
2. Państwa członkowskie informują Komisję o środkach podjętych celem ukarania wszelkich przypadków niedopełnienia obowiązku zachowania tajemnicy, o którym mowa w art. 12. Komisja informuje o tym pozostałe państwa członkowskie.
3. Komisja prowadzi centralne repozytorium, w którym informacje publikowane zgodnie z art. 16 ust. 2 i 3 są archiwizowane i udostępniane w internecie.

Artykuł 18

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera komitet ds. rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 19

Wykaz podatków i regulamin funkcjonowania

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 20 dotyczących aktualizowania wykazu podatków zgodnie z załącznikiem I oraz regulaminu funkcjonowania zgodnie z załącznikiem II celem wprowadzania do nich zmian uwzględniających nowe okoliczności.

Artykuł 20

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 19, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia, o którym mowa w art. 22.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 19, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 19 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 21

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 2017 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 22

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 23

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie usprawnienia mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa⁹

14

14.03

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

☒ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**¹⁰

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

W programie prac Komisji na 2015 r. wśród priorytetów wymieniono bardziej sprawiedliwe podejście do opodatkowania. W związku z tym jednym z powiązanych obszarów działania w programie prac Komisji na 2016 r. jest usprawnienie mechanizmu rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania.

1.4.2. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy nr:

Poprawa skuteczności i wydajności systemu mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania na rynku wewnętrznym w celu zapewnienia skutecznego rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania (zob. przygotowana przez służby Komisji ocena skutków niniejszego wniosku).

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

ABB 3

⁹ ABM: zarządzanie kosztami działań; ABB: budżet zadaniowy.

¹⁰ O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Skuteczny mechanizm rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania ogólnie poprawi otoczenie biznesowe w UE; pobudzi inwestycje, wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy. Zapewni większą pewność i przewidywalność dla działalności gospodarczej i przedsiębiorstw, a więc bardziej stabilne i pewne podstawy dla handlu oraz podejmowania decyzji o inwestycjach.

W długim okresie wzrosną dochody podatkowe państw członkowskich dzięki zwiększeniu działalności gospodarczej i poboru podatków. Faktyczne wyeliminowanie podwójnego opodatkowania w drodze skutecznego rozstrzygania sporów podniesie też poziom przestrzegania przez państwa członkowskie zobowiązań międzynarodowych oraz zmniejszy ich koszty administracyjne.

Zwiększy się zaufanie społeczeństwa, obywateli i podatników ogółem do sprawiedliwości i rzetelności systemów opodatkowania.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Wskaźniki umożliwiające monitorowanie realizacji wniosku przedstawiono szczegółowo w ocenie skutków (sekcja 7).

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Ochrona przedsiębiorstw uczestniczących w transakcjach transgranicznych przed negatywnymi skutkami nierozstrzygniętych sporów dotyczących podwójnego i wielokrotnego opodatkowania.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Zapewnienie spójności i uniknięcie niedopasowań za pomocą wspólnych przepisów i procedur we wszystkich państwach członkowskich. Niespójności i luki we wdrażaniu przez państwa członkowskie zagroziłyby powodzeniu całego projektu.

Wartość dodana UE zasadza się na fakcie, że jednolite i skoordynowane wdrożenie jest konieczne dla skutecznego usprawnienia systemu rozstrzygania sporów. Niezbędna jest też spójność działań mających na celu rozwiązanie tych problemów w obecnym kontekście globalnej walki z unikaniem opodatkowania i uchylaniem się od niego. Wzrośnie skuteczność i poprawi się wykonalność unijnych ram cen transferowych, jeżeli zostaną one połączone z proponowanym rozwiązaniem.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Już w 1976 r. przedłożono Radzie wniosek dotyczący wyeliminowania podwójnego opodatkowania w związku z korektą transferu zysków między powiązanymi przedsiębiorstwami (procedura arbitrażowa). Doprowadziło to do podpisania w 1990 r. Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych (90/436/EWG).

1.5.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia:*

Niniejszy wniosek jest częścią pakietu zawierającego kilka inicjatyw. Pozytywny efekt synergiczny może powstać dzięki współdziałaniu środków należących do tego

pakietu oraz wniosków przewidzianych w pakiecie na rzecz przejrzystości podatkowej z marca 2015 r. i w planie działania z czerwca 2015 r.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

- ☐ Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**
 - ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
 - ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.
- ☒ Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**
 - Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
 - po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywane tryby zarządzania¹¹

- ☒ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję
 - ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
 - ☐ przez agencje wykonawcze
- ☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi
- ☐ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:
 - ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
 - ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
 - ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
 - ☐ organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;
 - ☐ organom prawa publicznego;
 - ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
 - ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
 - ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
 - *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Wniosek ma charakter ustawodawczy. Niektóre tryby zarządzania i zadania związane z wykonaniem budżetu wiążą się dla Komisji z następującymi zadaniami administracyjnymi:

- administracja, utworzenie i przechowywanie listy niezależnych osób mianowanych przez państwa członkowskie

¹¹ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

- zadania administracyjne związane z kwestiami przejrzystości przewidzianymi we wniosku oraz ułatwianiem wymiany informacji między państwami członkowskimi
- działania monitorujące

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Brak

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko.

Brak

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli.

Brak

2.2.3. Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu.

Nie dotyczy

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Nie dotyczy

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer 1A Dział „Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia”	Zróżnicowane/niezróżnicowane ¹²	państw EFTA ¹³	krajów kandydujących ¹⁴	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	14.0301	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuję: Brak

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer Brak	Zróżnicowane/niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	Brak		TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

¹² Środki zróżnicowane / środki niezróżnicowane

¹³ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

¹⁴ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

[Niniejszą część należy uzupełnić przy użyciu [arkusza kalkulacyjnego dotyczącego danych budżetowych o charakterze administracyjnym](#) (drugi dokument w załączniku do niniejszej oceny skutków finansowych) i przesłać do CISNET w celu konsultacji między służbami.]

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	1A Dział „Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia”
---	-------	--

DG: <TAXUD>			Rok N ¹⁵	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
• Środki operacyjne										
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	1)	Nie dotyczy							
	Środki płatności	2)	Nie dotyczy							
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	1a)								
	Środki płatności	2a)								
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ¹⁶			Nie dotyczy							

¹⁵ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

¹⁶ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Numer linii budżetowej		3)								
OGÓŁEM środki dla DG <TAXUD>	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	Nie dotyczy							
	Środki na płatności	=2+2a +3	Nie dotyczy							

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	4)	Nie dotyczy							
	Środki na płatności	5)	Nie dotyczy							
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		6)	Nie dotyczy							
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <...> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	Nie dotyczy							
	Środki na płatności	=5+ 6	Nie dotyczy							

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	4)	Nie dotyczy							
	Środki na płatności	5)	Nie dotyczy							
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		6)	Nie dotyczy							
OGÓŁEM środki	Środki na	=4+ 6	Nie dotyczy							

na DZIAŁY 1–4 wieloletnich ram finansowych (Kwoty referencyjne)	zobowiązania									
	Środki na płatności	=5+ 6	Nie dotyczy							

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		OGÓŁEM
DG: <TAXUD>								
• Zasoby ludzkie		0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030
OGÓŁEM DG <.....>	Środki	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097
---	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N ¹⁷	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1–5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097
	Środki na płatności	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097

¹⁷ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓŁEM	
	PRODUKT																	
	Rodzaj ¹⁸	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ¹⁹ ...																		
- Produkt																		
- Produkt																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa																		

¹⁸ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

¹⁹ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cele szczegółowe ...”

KOSZT OGÓLEM																
--------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ²⁰	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		OGÓŁEM
--	------------------------	------------	------------	------------	---	--	--------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	
Pozostałe wydatki administracyjne	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częściowa	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	

Poza DZIAŁEM 5²¹ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma częściowa								

OGÓŁEM	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie

²⁰

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

²¹

Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawnie linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	0,5	0,5	0,5	0,5	0	0	0
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)²²							
XX 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)							
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy ²³	- w centrali						
	- w delegaturach						
XX 01 05 02 (AC, END, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (AC, END, INT – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna linia budżetowa (określić)							
OGÓŁEM							

²² AC = personel kontraktowy; AL = personel miejscowy; END = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

²³ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	Koordinacja i wspoldzialanie z panstwami czlonkowskimi w celu wdrozenia wniosku ustawodawczego. Zadania w zakresie monitorowania.
Personel zewnetrzny	

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☒ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący	Nie dotyczy							
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem	Nie dotyczy							

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów:	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ²⁴						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł ...								

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmuje.

Nie dotyczy

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

Nie dotyczy

²⁴

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.